

Publicerad 2006-05-31 12:00 av slamkryptet

Att inte vara som alla andra....

Mina röda skor

Det är den första skoldagen. En bit in i augusti och sensommar. Jag är klädd i tunn kortärmad tröja och sommarkjol.

Jag är sju år och har flätor i håret.

Men min hand i mammas, ser jag på de andra barnen och deras föräldrar.

Jag är nyfiken, spänd, nervös och rent av skräckslagen.

Plötsligt kommer det över mig . En känsla som vill få mig att borra ner både fötter och skor i marken där jag står. Jag hade sett de andra flickornas skor. Jag hade med en gång insett att mina inte var likadana. Varken till formen eller färgen. Mitt tappra försök att dölja det uppenbara tjänade ingenting till . Det var för sent. Blickar hade börjat bytas. En del fnissade, trodde inte att jag såg. Ryktet gick.

Från den dagen var jag dömd.

Från den dagen bar jag mina röda, otympliga skor.

Visst kunde jag lura många. Jag lät dem se någonting annat än den ursprungliga färgen. Men den som var skarpsynt kunde se var färgen hade lossnat.

Och formen. De som hade öga för sånt, de såg genast att skorna var klumpiga.

Så mötte jag dig. De första jag såg var dina skor med samma historia som mina. Önskar att jag hade sett dig då på skolgården, den där första dagen. Men jag var glad att äntligen få träffa dig.

Jag log och du log som i en spegelbild.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren slamkryptet med Poeter.se id #5568 innehar upphovsrätten